

Monty Python, Rabbi Shimon Bar Yochai and Rav Kook Meet in the Cave on Lag B'omer

Reg: They've bled us
white....They've taken everything
we had, not just from us, from our
fathers and from our fathers' fa-
thers.

Stan: And from our fathers' fathers'
fathers.

Reg: Yes.

Stan: And from our fathers' fathers'
fathers' fathers.

Reg: All right, Stan. Don't labour
the point. And what have they ever
given us in return?

Xerxes: The aqueduct.

Reg: Oh yeah, yeah they gave us that. Yeah. That's true.

Masked Activist: And the sanitation!

Stan: Oh yes... sanitation, Reg, you remember what the city used to be like.

Reg: All right, I'll grant you that the aqueduct and the sanitation are two things that the Romans have done...

Matthias: And the roads...

Reg: (sharply) Well yes obviously the roads... the roads go without saying. But apart from the aqueduct, the sanitation and the roads...

Another Masked Activist: Irrigation...

Other Masked Voices: Medicine... Education... Health...

Reg: Yes... all right, fair enough...

Activist Near Front: And the wine...

Omnes: Oh yes! True!

Francis: Yeah. That's something we'd really miss if the Romans left, Reg.

Masked Activist at Back: Public baths!

Stan: And it's safe to walk in the streets at night now.

Francis: Yes, they certainly know how to keep order...(general nodding)... let's face it, they're the only ones who could in a place like this.

(more general murmurs of agreement)

Reg: All right... all right... but apart from better sanitation and medicine and education and irrigation and public health and roads and a freshwater system and baths and public order... what have the Romans done for us?

Xerxes: Brought peace!

Babylonian Talmud Shabbat 33a

Rabbi Yehuda opened and said: How pleasant are the actions of this nation, the Romans, as they established marketplaces, established bridges, and established bathhouses. Rabbi Yosei was silent. Rabbi Shimon ben Yoḥai responded and said: Everything that they established, they established only for their own purposes. They established marketplaces, to place prostitutes in them; bathhouses, to pamper themselves; and bridges, to collect taxes from all who pass over them. Yehuda, son of converts, went and related their statements to his household, and those statements continued to spread until they were heard by the monarchy.

They ruled and said: Yehuda, who elevated the Roman regime, shall be elevated and appointed as head of the Sages, the head of the speakers in every place. Yosei, who remained silent, shall be exiled from his home in Judea as punishment, and sent to the city of Tzipori in the Galilee. And Shimon, who denounced the government, shall be killed.

Rabbi Shimon bar Yoḥai and his son, Rabbi Elazar, went and hid in the study hall. Every day Rabbi Shimon's wife would bring them bread and a jug of water and they would eat. When the decree intensified, Rabbi Shimon said to his son: Women are easily impressionable and, therefore, there is room for concern lest the authorities torture her and she reveal our whereabouts. They went and they hid in a cave. A miracle occurred and a carob tree was created for them as well as a spring of water. They would remove their clothes and sit covered in sand up to their necks. They would study Torah all day in that manner. At the time of prayer, they would dress, cover themselves, and pray, and they would again remove their clothes afterward so that they would not become tattered. They sat in the cave for twelve years. Elijah the Prophet came and stood at the entrance to the cave and said: Who will inform bar Yoḥai that the emperor died and his decree has been abrogated?

They emerged from the cave, and saw people who were plowing and sowing. Rabbi Shimon bar Yoḥai said: These people abandon eternal life of Torah study and engage in temporal life for their own sustenance. The Gemara relates that every place that Rabbi

Shimon and his son Rabbi Elazar directed their eyes was immediately burned. A Divine Voice emerged and said to them: Did you emerge from the cave in order to destroy My world? Return to your cave. They again went and sat there for twelve months. They said: The judgment of the wicked in Gehenna lasts for twelve months. Surely their sin was atoned in that time. A Divine Voice emerged and said to them: Emerge from your cave. They emerged. Everywhere that Rabbi Elazar would strike, Rabbi Shimon would heal. Rabbi Shimon said to Rabbi Elazar: My son, you and I suffice for the entire world, as the two of us are engaged in the proper study of Torah.

As the sun was setting on Shabbat eve, they saw an elderly man who was holding two bundles of myrtle branches and running at twilight. They said to him: Why do you have these? He said to them: In honor of Shabbat. They said to him: And let one suffice. He answered them: One is corresponding to: "Remember the Shabbat day, to keep it holy" (Exodus 20:8), and one is corresponding to: "Observe the Shabbat day, to keep it holy" (Deuteronomy 5:12). Rabbi Shimon said to his son: See how beloved the mitzvot are to Israel. Their minds were put at ease and they were no longer as upset that people were not engaged in Torah study.

תלמוד בבלי דף לג עמוד ב

ואמאי קרו ליה ראש המדברים בכל מקום דיתבי רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון ויתבי יהודה בן גרים גבייהו פתח רבי יהודה ואמר כמה נאים מעשיהן של אומה זו תקנו שווקים תקנו גשרים תקנו מרחצאות רבי יוסי שתק. נענה רבי שמעון בן יוחאי ואמר כל מה שתקנו לא תקנו אלא לצורך עצמן: תקנו שווקין להושיב בהן זונות מרחצאות לעדן בהן עצמן גשרים ליטול מהן מכס. הלך יהודה בן גרים וסיפר דבריהם ונשמעו למלכות. אמרו יהודה שעילה יתעלה יוסי ששתק יגלה לציפורי שמעון שגינה יהרג.

אזל הוא ובריה טשו בי מדרשא כל יומא הוה מייתי להו דביתיהו ריפתא וכחא דמיא וכרכי. כי תקיף גזירתא אמר ליה לבריה נשים דעתן קלה עליהן דילמא מצערי לה ומגליא לן. אזלו טשו במערתא איתרחיש ניסא איברי להו חרובא ועינא דמיא והוּו משלחי מנייהו והוּו יתבי עד צוארייהו בחלא. כולי יומא גרסי, בעידן צלויי לבשו מיכסו ומצלו והדר משלחי מנייהו כי היכי דלא ליבלו. איתבו תריסר שני במערתא אתא אליהו וקם אפיתחא דמערתא אמר מאן לודעיה לבר יוחי דמית קיסר ובטיל גזירתיה.

נפקו חזו אינשי דקא כרבי זורעי אמר מניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה. כל מקום שנותנין עיניהן מיד נשרף. יצתה בת קול ואמרה להם להחריב עולמי יצאתם חזרו למערכתכם. הדור אזול איתבו תריסר ירחי שתא אמרי משפט רשעים בגיהנם שנים עשר חדש יצתה בת קול ואמרה צאו ממערכתכם. נפקו כל היכא דהוה מחי רבי אלעזר הוה מסי רבי שמעון אמר לו בני די לעולם אני ואתה.

בהדי פניא דמעלי שבתא חזו ההוא סבא דהוה נקיט תרי מדאני אסא ורהיט בין השמשות. אמרו ליה הני למה לך? אמר להו לכבוד שבת. ותיסגי לך בחד? חד כנגד זכור וחד כנגד שמור אמר ליה לבריה חזי כמה חביבין מצות על ישראל יתיב דעתייהו.

Babylonian Talmud Berachot 35b

On a similar note, the Gemara cites that Rabbi Hanina bar Papa raised a contradiction: It is written, "I will take back My grain at its time and wine in its season" (Hosea 2:11), and it is written: "And you shall gather your grain, your wine and your oil" (Deuteronomy 11:14). To whom does the grain belong: To God, or to the people?

The Gemara responds: This is not difficult. Here, where God promises Israel that they will gather their grain, the verse refers to a time when they perform God's will. Here, where the verse indicates that the grain belongs to God, it refers to a time when they do not perform God's will, as then He will take back the grain, demonstrating that it belongs to Him.

The Sages taught: What is the meaning of that which the verse states: "And you shall gather your grain"? Because it is stated: "This Torah shall not depart from your mouths, and you shall contemplate in it day and night" (Joshua 1:8), I might have

thought that these matters are to be understood as they are written; one is to literally spend his days immersed exclusively in Torah study. Therefore, the verse states: "And you shall gather your grain, your wine and your oil," assume in their regard, the way of the world; set aside time not only for Torah, but also for work. This is the statement of Rabbi Yishmael.

Rabbi Shimon ben Yoḥai says: Is it possible that a person plows in the plowing season and sows in the sowing season and harvests in the harvest season and threshes in the threshing season and winnows in the windy season, as grain is separated from the chaff by means of the wind, and is constantly busy; what will become of Torah? Rather, one must dedicate himself exclusively to Torah at the expense of other endeavors; as when Israel performs God's will, their work is performed by others, as it is stated: "And strangers will stand and feed your flocks, and foreigners will be your plowmen and your vinedressers" (Isaiah 61:5). When Israel does not perform God's will, their work is performed by them themselves, as it is stated: "And you shall gather your grain." Moreover, if Israel fails to perform God's will, others' work will be performed by them, as it is stated: "You shall serve your enemy whom God shall send against you, in hunger, in thirst, in nakedness and in want of all things" (Deuteronomy 28:48).

Summing up this dispute, Abaye said: Although there is room for both opinions, many have acted in accordance with the opinion of Rabbi Yishmael, and combined working for a living and learning Torah, and although they engaged in activities other than the study of Torah, were successful in their Torah study. Many have acted in accordance with the opinion of Rabbi Shimon ben Yoḥai and were not successful in their Torah study. They were ultimately forced to abandon their Torah study altogether.

תלמוד בבלי דף לג עמוד ב

רבי חנינא בר פפא רמי כתיב ולקחתי דגני בעתו וגו'
וכתיב ואספת דגנך וגו'

לא קשיא כאן בזמן שישראל עושין רצונו של מקום כאן
בזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום

תנו רבנן ואספת דגנך מה תלמוד לומר לפי שנאמר לא
ימוש ספר התורה הזה מפיו יכול דברים ככתבן תלמוד
לומר ואספת דגנך הנהג בהן מנהג דרך ארץ דברי רבי
ישמעאל

רבי שמעון בן יוחאי אומר אפשר אדם חורש בשעת
חרישה וזורע בשעת זריעה וקוצר בשעת קצירה ודש
בשעת דישה וזורע בשעת הרוח תורה מה תהא עליה
אלא בזמן שישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן
נעשית על ידי אחרים שנאמר ועמדו זרים ורעו צאנכם
וגו' ובזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן
נעשית על ידי עצמן שנאמר ואספת דגנך ולא עוד אלא
שמלאכת אחרים נעשית על ידן שנאמר ועבדת את
אויבך וגו'

Ein Ayah, Rav Kook on Berachot 33

ישעם וחפצם להיות עסוקים תמיד בידיעת התורה, לדעת את ד' ודרכיו.

ורבי ישמעאל לקח לראי' תכונת האדם, שתקצר נפשו אם יתמיד רק במושכלות, ולא יחליף העסק במעט זמן ג"כ בעסקי החברה. א"כ ראי' שתכונת ההשלמה של האדם תובעת ממנו ג"כ העסק המעשי. ורבי שמעון ס"ל שגם זאת התכונה באה רק מחסרון מוטבע שנתיישן הרבה באדם, עד שקשה לו לקבל רוב הטובה הראויה לפי מעלתו, שהיא "ותחסרהו מעט מאלהים"¹. ע"כ ההשתדלות המחוייבת היא להשיב את האדם אל מעלתו בכל עז, ואז ישכיל כי הוא באמת ראוי לכך ודעת לנפשו ינעם².

ח. ת"ר "ואספת דגנך", מה ת"ל, לפי שנאמר "לא ימוש ספר התורה הזה מפיו", יכול דברים ככתבן, ת"ל "ואספת דגנך" נהוג בהם מנהג ד"א, דרי"ש. ר"ש ב"י אומר, אפשר אדם חורש בשעת חרישה כו' תורה מה תהא עלי', אלא בזמן שישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית ע"י אחרים כו'. [ה]אם תכונת האדם מצד עצמו ראויה היא להיות עוסק תמיד רק במושכלות בלא הפסק, והשימוש בענינים מעשיים המה לו רק להכרח והם למטה ממעלתו הטבעית, או שמצד תכונת האדם הוא מורכב מנטיות מעשיות ועיוניות, והעסק במעשים חמריים, אם הם לפי המדה, הם לא רק מצד הכרח כ"א משלימים ג"כ את תכונתו על פי טבעו, הוא דבר ראוי להסתפק. ובוזה חולקים רבי ישמעאל ורשב"י, דרי"ש ס"ל שהעסק התמידי בעיון אינו לפי תכונת האדם, על כן ההפסק שבא, אם הוא רק בדרך עראי לעניני דרך ארץ, אין לחשבו לחסרון כ"א להשלמת האדם כפי טבעו, ע"כ משפט התורה היא להיות מנהיג בהם מנהג ד"א. ורשב"י ס"ל, שמעלת האדם לפי טבעו האמיתי ראוי להיות כ"כ נעלה, עד שלא תשבע נפשו מהתענג רק על שלימות השכליות. והמקרא ככתבו "לא ימוש ספר התורה הזה מפיו" הוא נאות לפי טבע האדם השלם שלא נתקלקל בחטא. ע"כ ראוי להדריך תמיד את עצמו וזולתו לבא אל מעלת האדם השלם, ומה שאי אפשר הדבר, בין לפי ההכרחים החיצוניים בין לפי החשק הפנימי שנעשה כה מרוב עבודת העיון, אינו בא כ"א מחסרון השלמה. ובהשלמתן של ישראל מלאכתן נעשית ע"י אחרים, והם מצד עצמם כל